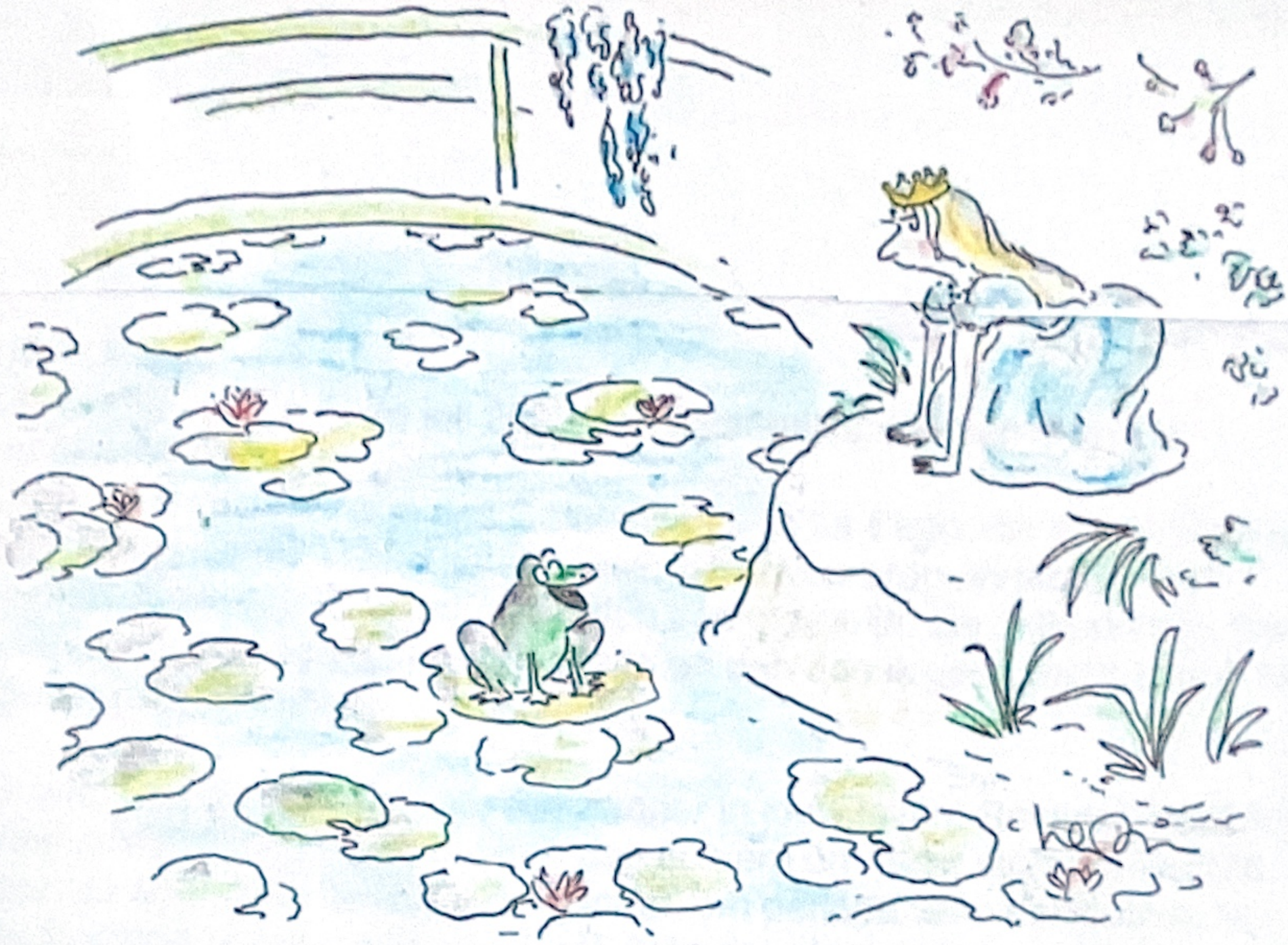
From: **A.D. Dirkzwager** djatirot@me.com
Subject: Á la recherche du temps perdu
Date: 20 July 2025 at 19:38
To: Floortje van Gelder floortje.vangelder@gmail.com
Cc: Reinoud Dirkzwager reinoud@outlook.com

Lieve Floortje,
De avond van de 16de juli 2025 een belangrijke dag van ons Á la recherche du temps perdu."
Dank voor de prachtige fles Catalaanse wijn La Fage, die ik met Reinoud en Natasja bij de eerste gelegenheid zal savoureren. Indachtig mijn leeftijd, drink ik slechts zo nu en dan een glas wijn, De ontkurkende fles zou bij mij te lang open blijven staan en dan doe ik geen recht aan je zeer gewaardeerd cadeau.

Ik was niet de belangrijkste Dirkzwager in jouw leven. Reinoud heeft heeft veel meer 'verloten tijd' ervaren dan ik. Vera en Aadje stonden slechts aan de zijlijn. Het besluit van Reinoud om periode van vriendschap te beëindigen kwam voor ons (Vera & Aadje) als een donderslag bij heldere hemel. Na een bepaalde leeftijd zijn de kinderen niet meer schatplichtig hun voor te nemen besluiten met hun ouders te bespreken. Voor "second thoughts " waren we altijd beschikbaar.

Ik meen dat het een sprookje van Grimm is, waarin verteld wordt dat Prinses op het gazon van het Paleis bij de vijven met haar zojuist gekregen cadeau een gouden bal speelde en die in de vijver rolde. Angstig voor de straf van haar vader, de Koning, was zij radeloos aan het te bedenken hoe de bal uit de vijver gevist zou kunnen worden. Dan verschijnt de kikker op het plompe-blad, die haar het voorstel doet: "Als jij mij een kus geeft, haal ik de gouden bal uit het water." Met grote tegenzin, zij had geen keus, besloot zij de kikker de kus te geven. Op dit moment ontstond er een "win-win" situatie, want de kikker was een betoverde Prins !!
De moraal: A young girl must kiss many frogs before she kisses the true prince. Floortje, je hebt je "true Prince" in Henk Jan, de zoon van Henk Bakker gevonden.

"Kiss me. I'm Claude Monet."

Terzijde: Ik ben een man met drie aanspreek-namen: Adriaan, Aad en Aadje. Er zijn drie cirkels om mij heen. In de buitenste cirkel ben ik 'Adriaan' (in het buitenland en op het kantoor). In de tweede cirkel ben ik 'Aad' (in de familie en goede vrienden) en in de binnenste cirkel Aadje (ook familie en hele goede vrienden, waar jullie deel van uit maken). De vader van mijn grootvader van moederskant was getrouwd met een "Bakker" uit Sneek. Er zit ook een piezeltje Bakker in mijn genen.
Ik moet raden naar de betekenis van de vos? Zou het kunnen zijn (met verontschuldiging aan La Fontaine's Fable: Le Corbeau et le Renard) van dat jij je moet behoeden voor vleierijen in de context van de ontmoeting met de Dirkzwagers na zoveel jaren?
De " Wees welkom op de planeet Aarde-brief" aan Madelief en haar verhaal over haar vondst op 17 jarige leeftijd gaan we een gevolg geven. Ik heb mij in de brief als afzender al geïntroduceerd met een quote uit Gogol's "Dode Zielen". Met die karakterologische beschrijving voel ik mij verwant, maar Madelief wil meer. Zij wil de levende bijna 85 jarige .Aadje ontmoeten. Een zoon van een nichtje van mij, ik meen ±15 jaar geleden, vroeg, als tweede jaars student van de academie voor de Journalistiek, of hij een interview van mij mocht afnemen. Dat kon ik hem niet weigeren. Het was een leeropdracht om een column te schrijven over reizen voor een fictief krantenartikel. Zou dat een idee zijn voor onze ontmoeting, Madelief? Wat zou je willen weten van deze oude man? Bedenk maar een aantal open-vragen?

Dat zijn vragen waar ik geen Ja of nee op kan antwoorden. Ter illustratie: Bent u gelukkig? Of ik op die vraag "Ja of Nee" antwoord, dan weet je nog niks. "Gelukkig zijn" is een abstracte tijdsbeleving in een

mensenleven. Je bent afwisselend gelukkig en ongelukkig. Iedereen heeft wel eens verdriet in het leven te verwerken en dan ben je niet gelukkig. Ik meen, Floortje, dat ik hiermee genoegzaam op je eerste paragraaf van de mail heb gereageerd.

De nieuwste situatie in mijn huwelijk is, dat wij sedert 29 februari j.l. een " Living apart together" op ongeveer 1 km afstand van elkaar beland zijn. Pauvre Vera heeft haar moeder begeleidt, die in dezelfde situatie terecht is gekomen, maar dat werd toentertijd niet gediagnostiseerd als Alzheimer. Zij zei stellig, wat mijn moeder meemaakt, zal ik niet meemaken. Voor dat het zover is, pleeg ik euthanasie. Juridisch had ik, het op haar verzoek, geregeld, in het "Levenstestament" bij de notaris. Vera is het "point of return" om een wilsbeschikking voor een levenseinde aan de scan-arts af te leggen, voorbij. Vera heeft geen pijn, zij beheerst in het heden nog een gelimiteerd observerings -en spraak vermogen, dat mettertijd zal verdwijnen. Zij heeft geen herinneringsvermogen. Na twee à drie minuten weet zij niet meer, dat ik op bezoek ben geweest

Er zijn psychologen die stellen dat je persoonlijkheid wordt bepaald door je herinneringen. M.a.w. Je bent wat je je herinnert. Vanuit Descartes' (1596-1650) standpunt is er in de bedrieglijke wereld (van misinformatie en bedrieglijke eigen waarnemingen) maar één iets, wat je zeker kan weten: "Cogito, ergo sum." Is hiermee Vera's bestaansrecht ontnomen, want Vera kan niet meer denken? Zij heeft geen belangstelling meer, leeft met de dag, zonder een toekomst. Wat zij wel heeft, is haar wezen. Dat zelfde verschijnsel "wezen" hadden jouw dochters ook, toen die de leeftijd van 2 à 3 jaar hadden. Zij hadden ook nog niet de vaardigheid van communiceren en van zich iets te herinneren en geen besef van een toekomt. En wij koesterden deze "wezentjes", die onze zonen waren. Vera is in dt stadium beland en ik blijf haar koestern.
Ik stuur separaat de column uit de NRC d.d. 2009 van Dick Swaab, Hoogleraar Neurobiologie.
Waarom heb ik die uitgeknipt omdat de dementie van Vera's moeder (die in 1999 gestorven is) daarin beschreven stond en het gaf mij inzicht in het verloop van Vera's malheur.
Tot zover de uitweiding op je tweede paragraaf.

Derde paragraaf.
Mijn brieven-archief
Ik houd mij bezig met vastleggen van mijn grotendeels handgeschreven brieven van pen op papier in een getypte vorm digitale catalogus. De aanleiding van het brieven archief was een colon carcinoom operatie op mijn 39ste jaar. De chirurg die mij geopereerd had gaf mij 50% kans om vijf jaar na de operatie nog te leven. Mijn beide zonen waren toentertijd 8 en 6 jaar. Ik ben toen kopieën van mijn vaak opinierende geschreven brieven te maken. "If I had kicked the bucket" in die eerste jaren, dan

hadden ze tenminste nog door de brieven een idee over hun vader of konden zij die wellicht uit de nagelaten brieven destilleren. Na de vijfjaren na de operatie werd het ijdelheid.
Tot slot dank voor de foto's van het terras op de "Kennemer' .
Les amis de mes amis sont mes amis. Laat op de Kennemer weten dat Henk Jan en Floortje mijn vrienden zijn, dan zijn die oude ballen ook jullie vrienden ! Veel liefs en groeten

Lieve Aadje,

Nogmaals dank voor het gezellige weerzien afgelopen woensdag in Noordwijk en het heerlijke eten . Dank !

Deze week lijkt wel in het teken te staan van een Eenheid: De week die begon met een vos die mijn pad kruiste op Weg nr huis , op Maandag vindt Madelief jouw brief en op woensdag zien we elkaar - na ik denk 25 jaar- weer gelukkig in goede gezondheid !

Wat verdrietig te horen over Vera ongelooflijk, het is mens-onwaardig en zo verdrietig voor jullie , maar wat krachtig en echte liefde dat je haar dagelijks nog bezoekt en tijd samen doorbrengt. Denk dat dat ongeacht de context , beschadigd geheugen of vergeten context - hetgeen is wat mensen blijft verbinden, de connectie en de aandacht gezien te worden.

Terug naar de volgende generatie - hieronder het lieve berichtje voor jou van onze Madelief die het heel bijzonder zou vinden je een keer te ontmoeten. Tevens heb ik ook nog een pdf getracht te maken op m'n telefoon van jouw brief aan madelief , maar als je mij nu jouw post adres geeft - dan print ik m uit en stuur ik de brief op voor jouw (vast uitdijende) collectie .

Filmpje van Madelief : lukt me niet per e-mail te sturen dus doe ik in een aparte e-mail hier achter aan.

Brief van Aadje d.d 12 maart 2008 in scan aan Madelief,